NORAKSTS
Lieta Nr.A42747208
143/AA43-1123-10/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 17.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Ļ.Kušnire,
tiesneses Dz.Amerika un L.Slica,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *K.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā *A.G.* (*/personas kods/*) ar Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes lēmumu saukts pie administratīvās atbildības un sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[29]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, sakarā ar *A.G.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 25.augustā *A.G.*, Subaru Forester, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, vadītājam, sastādīts protokols Nr.050/PB 568835 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 293.1.punkta prasību neievērošanu. Protokolā konstatēts, ka *A.G.* 2008.gada 25.augustā plkst.13.38 Rīgā, braucot pa Vairoga ielu no Brīvības gatves puses Ierikļu ielas virzienā, uz Vairoga ielas pie ēkas Nr.12 apgriezās braukšanai pretējā virzienā, neievērojot 401.ceļa zīmes „Braukt taisni" prasības. *A.G.* par pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 20 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[29]panta pirmo daļu.

Par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu *A.G.* iesniedza sūdzību. Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) priekšnieka vietnieces 2008.gada 20.oktobra lēmumu Nr.2817 (turpmāk – Lēmums) pārsūdzētais lēmums atstāts negrozīts.

[2] 2008.gada 14.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.G.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums, kurā lūgts Lēmumu atcelt. Pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Lēmums satur informāciju, kas neatbilst faktiskajiem apstākļiem, jo pagrieziena manevru viņš veica Vairoga un Ūnijas ielu krustojumā, kur tas ir

atļauts, un policijas darbinieks to nevarēja redzēt, jo tajā laikā veica kreiso pagriezienu no Raunas ielas.

[2.2] Protokola sastādīšanas laikā netika izskaidrots, par kādu pārkāpumu pieteicējs tika apstādināts.

[2.3] Protokols netika parakstīts, jo pieteicējam radās pamatotas šaubas par policijas darbinieka objektivitāti un tiesībspēju veikt protokola sastādīšanu un lēmuma par naudas soda uzlikšanu pieņemšanu.

[2.4] Lēmums pieņemts, pamatojoties tikai uz policijas darbinieku paskaidrojumiem, neuzklausot liecinieka *A.D.* liecības. Tādējādi apstrīdēšanas iesniegums izskatīts neobjektīvi.

[3] Atbildētājs paskaidrojumos par pieteikumu norāda, ka pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu un policijas darbinieku dienesta ziņojumiem. Policijas darbinieki, fiksējot pārkāpumu, ir rīkojušies savas kompetences ietvaros un lietā nav konstatējami apstākļi, kas liecinātu par policijas darbinieku ieinteresētību vai neobjektivitāti. Pamatojoties uz minēto, atbildētājs lūdz pieteikumu noraidīt.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.oktobra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minēto.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2008.gada 25.augustā plkst. 13.38 Rīgā pa Vairoga ielu virzienā no Brīvības gatves uz Ierikļu ielas pusi vadīja transportlīdzekli. Lietā nav strīda, ka Vairoga ielas posms pie nama Nr.12 atrodas 401.ceļa zīmes darbības zonā.

Lietā ir strīds par to, vai policijas darbinieks bija tiesīgs sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemt lēmumu lietā, un vai administratīvā pārkāpuma protokolā un Lēmumā norādītajā laikā un vietā pieteicējs neievēroja 401.ceļa zīmes prasības.

[4.2] No LAPK 214.panta otrās daļas 3.punkta izriet, ka policijas darbinieks bija tiesīgs sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemt lēmumu par LAPK 149.^{29}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, jo sankcijā paredzētais sods nepārsniedz astoņdesmit latus.

[4.3] Izvērtējot, vai pieteicēja darbībās pamatoti konstatēta 401.ceļa zīmes prasību neievērošana, konstatēts, ka pierādījumi lietā, kas liecina par pieteicēja vainu 401.ceļa zīmes prasību neievērošanā, ir 2008.gada 25.augusta administratīvā pārkāpuma protokols, 2008.gada 25.augusta policijas kārtībnieka *A.Z.* dienesta ziņojums un 2008.gada 16.oktobra policijas kārtībnieka *G.G.* dienesta ziņojums. No minētajiem pierādījumiem izriet, ka 401.ceļa zīmes prasību neievērošana ir konstatēta tieši pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim, vienlaikus konstatējot tāda pārkāpumu izdarīšanu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{29}panta pirmajā daļā.

[4.4] Pārbaudot pieteicēja paskaidrojumus par lietas apstākļiem, protokolu par administratīvo pārkāpumu un policijas kārtībnieku ziņojumus, priekšroka dota atbildētāja iesniegtajiem pierādījumiem un atzīts, ka ir pierādīts, ka pieteicējs nav ievērojis 401.ceļa zīmes prasības. Lietā nav konstatējams, ka

policijas darbinieks būtu neobjektīvs un personiski ieinteresēts, lai pieteicējs nepamatoti tiktu saukts pie administratīvās atbildības. No lietas materiāliem neizriet apstākļi, kas būtu par pamatu secinājumam, ka policijas darbinieks apzināti būtu protokolā fiksējis nepatiesas ziņas. Uz šādiem apstākļiem nenorāda arī pieteicējs. Uz policijas darbinieka objektivitāti norāda arī tas, ka policijas darbiniekam nevar būt ieinteresētības attiecībā tieši pret pieteicēju, jo viņš ir viens no daudziem ceļu satiksmes dalībniekiem, ar kuriem policijas darbiniekiem ik dienu jāsastopas, pildot savus dienesta pienākumus. Savukārt pieteicējs ir ieinteresēts noliegt savu vainu, lai izvairītos no administratīvā soda.

[4.5] Nav pamatots pieteicēja iebildums, ka Lēmums pieņemts, neuzklausot viņa norādītā liecinieka liecības. Kā secināts no lietas materiāliem, liecinieks *A.D.* tika aicināts ierasties policijā liecību sniegšanai, taču persona nav ieradusies, līdz ar to iestādei bija pamats izskatīt administratīvo lietu pēc tās rīcībā esošajiem materiāliem.

[4.6] No administratīvā pārkāpuma protokola konstatēts, ka pieteicējs notikuma vietā savus paskaidrojumus nav sniedzis, ir atteicies protokolu parakstīt. Kā secināts no tiesai iesniegtās sūdzības, tad pieteicējs atteicās parakstīt protokolu, jo viņam radās šaubas par policijas darbinieka objektivitāti un tiesībspēju.

Izvērtējot protokolu, kurš tika sastādīts uzreiz pēc konstatētā pārkāpuma, nerodas pamats, lai apšaubītu sākotnējā dokumentā nostiprināto ziņu objektivitāti. Pieteicējs tika iepazīstināts ar protokola saturu, dodot iespēju sniegt paskaidrojumus. Pieteicējs ir atteicies parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu un nekādus paskaidrojumus vai iebildumus attiecībā uz protokolā fiksēto pārkāpumu nav sniedzis.

Tiesas ieskatā paskaidrojumi, kas sniegti uzreiz pēc notikuma, var sniegt ievērojami vairāk informācijas par to, kā vērtējams notikums, nekā paskaidrojumi, kas sniegti pēc zināma laika, apstrīdot lēmumu. Tādējādi gadījumā, ja pieteicējs nebija izdarījis pārkāpumu, par kuru viņam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, pieteicējs savas pretenzijas uzreiz jau būtu norādījis savā paskaidrojumā administratīvā pārkāpuma protokolā. Apstāklim, ka pieteicējs atteicās parakstīt protokolu nav būtiskas nozīmes. Līdz ar to kritiski vērtēti pieteicēja argumenti, ka apgriešanās manevrs tika veikts Vairoga un Ūnijas ielu krustojumā, kur tas ir atļauts, ka policijas kārtībnieks, kurš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu, to nevarēja redzēt, jo tajā laikā veica pagriezienu no Raunas ielas.

Ievērojot minēto, lielāka ticamība piešķirta tieši sākotnējam pierādījumam, kas konkrētajā gadījumā ir protokols, kurā pieteicējs nekādas pretenzijas vai paskaidrojumus nav izteicis. Tādējādi, kritiski vērtēti pieteicēja sniegtie paskaidrojumus attiecībā uz notikušā apstākļiem.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.oktobra spriedumu pieteicējs iesniedzis apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Izskatot administratīvo lietu, tiesa nepareizi konstatēja, ka lietā nav strīda par to, vai pieteicējs brauca pa Vairogu ielu, Rīgā, neievērojot 401.ceļa zīmes prasības, bet strīds ir par to, vai policijas darbinieki bija tiesīgi sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu.

Pieteicējs jau apstrīdēšanas iesniegumā policijai norādīja, ka 401.ceļa zīmi 2008.gada 25.augustā braucot pa Vairogu ielu, Rīgā, nav pārkāpis, bet administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums tika sastādīts nepamatoti.

Tiesas nepareiza secinājuma izdarīšana ir par pamatu nepamatota un nepareiza sprieduma pieņemšanai.

[5.2] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 154.pants strikti nosaka, ar kādiem faktiem tiesa var pamatot savu spriedumu. Konkrētajā gadījumā tiesa savu spriedumu pamatoja ar minējumu, ka, ja pieteicējs paskaidrojumus pie protokollēmuma nav sniedzis, tad uzskatāms, ka viņš pārkāpumu ir izdarījis.

Šāds tiesas secinājums ir kļūdains un nepareizs, kā rezultātā tas ir par pamatu nepareiza sprieduma pieņemšanai.

Pieteicējs iesniegumā ir norādījis, ka protokols saturēja faktiskiem apstākļiem neatbilstošu informāciju, proti, par it kā izdarītu pārkāpumu, kaut gan pagriezienu pieteicējs veica Vairogu (Stārķu) un Ūnijas ielas krustojumā, kur pagrieziens atļauts. Ņemot vērā minēto, pieteicējs atteicās parakstīt protokolu. Turklāt paskaidrojumu lapa pieteicējam nemaz netika piedāvāta.

[5.3] Tiesa neuzaicināja pieteicēja lūgto liecinieku, kas varētu liecināt par faktiskajiem apstākļiem.

[6] Uz tiesas sēdi pieteicējs neieradās. Administratīvajā apgabaltiesā saņemtajā iesniegumā pieteicējs lūdzu lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes. Administratīvā apgabaltiesa, nekonstatējot apstākļus, kas ir pamats atlikt lietas izskatīšanu, lietu tiesas sēdē izskatīja bez pieteicēja.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi pierādījumus lietā, Administratīvā apgabaltiesa (turpmāk – apgabaltiesa) atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.oktobra spriedumā ietvertais pamatojums (sk. šā sprieduma [4] punktu) ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai.

[9] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā minētiem argumentiem apgabaltiesa papildus norāda turpmāk minēto.

[9.1] Izskatāmajā gadījumā pieteicējs pārsūdz iestādes lēmumu, kas ir pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, novērtējot pierādījumus, tiesa vadās no LAPK regulējuma par pierādījumiem un to novērtēšanu.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuru fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Panta otrā daļa noteic, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumu fiksējošiem tehniskajiem līdzekļiem .

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

LAPK 248.panta ceturtā daļa noteic, ja persona, kas izdarījusi pārkāpumu, atsakās parakstīt protokolu, par to protokolā izdara ierakstu. Personai, kas izdarījusi pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamos paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu, kā arī minēt motīvus, kuru dēļ tā atsakās to parakstīt.

No minētā izriet, ka protokols par administratīvo pārkāpumu ir pierādījumu avots administratīvā pārkāpuma lietā neatkarīgi no tā, vai persona, kurai protokols ir sastādīts, to ir parakstījusi.

[9.2] Ir nepamatots apelācijas sūdzības arguments, ka pirmās instances tiesas spriedums par pieteicēja vainu izriet no apstākļa, ka pieteicējs nav cēlis iebildumus par protokola saturu.

Pirmās instances tiesa savā spriedumā, konstatējot pieteicēja vainu pārkāpumā ceļu satiksmē, ir atsaukusies uz faktiem, kuru avots ir protokols par administratīvo pārkāpumu un divu policijas darbinieku dienesta ziņojumi. Pieteicēja attieksmi par protokola saturu, pirmās instances tiesa izvērēja kopsakarā ar faktiem, kas izriet no protokola un dienesta ziņojumiem.

Tādējādi, pieteicēja vaina nodibināta, pamatojoties uz pieļaujamiem pierādījumiem un ievērojot pierādījumu novērtēšanas principus.

[9.3] Apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas secinātajam, ka gadījumā, ja vadītājs ir pārliecināts, ka noteikumus ceļu satiksmē nav pārkāpis, bet protokolā tiek apgalvots pretējais, ir pamatoti sagaidāms, ka vadītājs iebildumus pauž pārkāpuma konstatēšanas laikā, nevis nogaida līdz lietas apstrīdēšanas stadijai. Apgabaltiesas ieskatā nav cita saprātīga un loģiska izskaidrojuma, kāpēc vadītājs nenorāda uz sev labvēlīgiem faktiem protokola

sastādīšanas un pieņemšanas laikā, izņemot to, ka šādu faktu vadītājam vienkārši nav.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa par pareizu atzīst pirmās instances tiesas secinājumu, ka apstāklis, ka pieteicējs izvēlējās paskaidrojumus par notikuma faktiskajiem apstākļiem sniegt tikai apstrīdēšanas iesniegumā, nevis protokola sastādīšanas un sākotnējā lēmuma pieņemšanas laikā, rada pamatotas šaubas par apstrīdēšanas iesniegumā minēto faktu ticamību.

[9.4] Ir nepamatots apelācijas sūdzības arguments, ka lieta nav pareizi izspriesta arī tā iemesla dēļ, ka netika uzklausīts liecinieks *A.D.*

No lietas materiāliem ir redzams, ka, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, atbildētājs bez panākumiem ir aicinājis *A.D.* ierasties paskaidrojumu sniegšanai. *A.D.*, nepaskaidrojot apgabaltiesai iemeslu, ignorēja arī apgabaltiesas izsaukumu uz tiesas sēdi.

Apgabaltiesas ieskatā minētie fakti norāda uz to, ka *A.D.* neatbalsta pieteicēju lietā, kurā pieteicējs ir sodīts par pārkāpumu ceļu satiksmē.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 20.oktobra lēmumu Nr.2817, ar kuru *A.G.* piemēroja sodu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[29]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, bet *A.G.* pieteikumu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	Ļ.Kušnire
Tiesneses	*(paraksts)*	Dz.Amerika
	(paraksts)	L.Slica

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese Ļ.Kušnire
Rīgā, 2010.gada 17.septembrī